

Europeiska unionens officiella tidning

L 48

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

23 februari 2011

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾** 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 165/2011 av den 22 februari 2011 om avdrag från vissa makrillkvoter som tilldelats Spanien för 2011 och efterföljande år till följd av överfiske under 2010** 11

Kommissionens förordning (EU) nr 166/2011 av den 22 februari 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2011/121/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 februari 2011 om fastställande av EU-täckande prestationsmål och gränsvärden för varning för tillhandahållandet av flygtrafiktjänster för åren 2012 till 2014 ⁽¹⁾** 16

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/7/EU

av den 16 februari 2011

om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Ett antal väsentliga ändringar ska göras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽³⁾. Det är av tydlighets- och rationaliserings-skäl önskvärt att det görs en omarbetning av de aktuella bestämmelserna.

(2) De flesta varor och tjänster tillhandahålls på den inre marknaden av ekonomiska aktörer till andra ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter med senare betalning, genom att leverantören ger kunden tid att betala fakturan enligt överenskommelse mellan parterna eller enligt vad som anges i fakturan eller föreskrivs enligt lag.

(3) Många betalningar vid handelstransaktioner mellan ekonomiska aktörer eller mellan ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter görs senare än vad som parterna enats om i avtalet eller i standardavtalsvillkoren. Trots att varorna och tjänsterna tillhandahållits betalas fakturorna för dem i många fall långt efter förfalldatum. Dessa sena betalningar inverkar negativt på företagens likviditet och komplicerar deras ekonomiska förvaltning. Det påverkar också deras konkurrenskraft och lönsamhet när borgenären behöver extern finansiering på grund av sena betalningar. Risk för en sådan negativ inverkan ökar markant i tider av ekonomisk nedgång när det är svårare att få finansiering.

(4) Rättsliga åtgärder vid sena betalningar har redan underlättats genom rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridna fordringar ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande ⁽⁷⁾. Det behövs dock kompletterande bestämmelser för att motverka sena betalningar vid handelstransaktioner.

(5) Företag bör kunna bedriva handel på hela den inre marknaden på sådana villkor som säkerställer att gränsöverskridande transaktioner inte medför större risker än inhemsk försäljning. Det skulle leda till en snedvridning av konkurrensen om väsentligt olika regler tillämpades på inhemska och gränsöverskridande transaktioner.

⁽¹⁾ EUT C 255, 22.9.2010, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 oktober 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 januari 2011.

⁽³⁾ EGT L 200, 8.8.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 1.

- (6) I sitt meddelande av den 25 juni 2008 med titeln Tänk småskaligt först – En "Small Business Act" för Europa, betonade kommissionen att man bör underlätta för små och medelstora företag att få tillgång till finansiering och se till att såväl lagstiftningen som affärsklimatet stöder iakttagande av betalningsfrister vid handelstransaktioner. Det bör noteras att myndigheterna har ett särskilt ansvar i detta fall. Kriterierna för definition av små och medelstora företag fastställs i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽¹⁾.
- (7) En av de viktigaste åtgärderna i kommissionens meddelande av den 26 november 2008 med titeln En ekonomisk återhämtningsplan för Europa är en minskning av de administrativa bördorna och ett främjande av entreprenörskap genom att bl.a. se till att fakturor för varor och tjänster som grundregel betalas inom en månad, även till små och medelstora företag, för att minska likviditetsproblemen.
- (8) Tillämpningsområdet för detta direktiv bör begränsas till betalningar som görs som ersättning vid handelstransaktioner. Detta direktiv bör inte reglera transaktioner med konsumenter, räntor i samband med andra betalningar, t.ex. betalningar enligt lagstiftningen om checkar och växlar, eller betalningar av skadestånd, inbegripet betalningar från försäkringsbolag. Medlemsstaterna bör också kunna undanta skulder som är föremål för insolvensförfaranden, inklusive förfaranden som syftar till omstrukturering av skulder.
- (9) Detta direktiv bör reglera samtliga handelstransaktioner oberoende av om de sker mellan privata eller offentliga företag eller mellan företag och offentliga myndigheter, med beaktande av att offentliga myndigheter verkställer ett stort antal betalningar till företag. Direktivet bör följaktligen också reglera alla handelstransaktioner mellan huvudentreprenörer och deras leverantörer eller underleverantörer.
- (10) Det faktum att fria yrkesutövare omfattas av det här direktivet bör inte betyda att medlemsstaterna måste behandla dem som företag eller näringsidkare för syften som ligger utanför tillämpningsområdet för detta direktiv.
- (11) Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster mot betalning, för vilka detta direktiv gäller, bör också inkludera konstruktion och genomförande av offentliga byggentreprenader samt bygg- och anläggningsarbeten.
- (12) Sen betalning är ett avtalsbrott som har blivit ekonomiskt intressant för gäldenärer i de flesta medlemsstater genom att räntan vid sen betalning är låg eller obefintlig och/eller indrivningsförfarandena långsamma. Det krävs en avgörande kulturförändring, så att betalningar i rätt tid blir standard och undantaget från rätten att ta ut ränta bör alltid anses vara ett grovt oskäligt avtalsvillkor eller bruk, för att vända denna utveckling och motverka sena betalningar. En sådan förändring bör också inbegripa införandet av särskilda bestämmelser om betalningstider och om ersättning till borgenärerna för de kostnader som uppstått samt bl.a. att undantag från rätten till ersättning för indrivningskostnader ska betraktas som grovt oskäligt.
- (13) Betalningstiden i avtal mellan företag bör följaktligen generellt begränsas till högst 60 kalenderdagar. Det kan dock förekomma situationer då företag behöver längre betalningstider, t.ex. när företag vill erbjuda sina kunder handelskredit. Det bör därför även i fortsättningen vara möjligt för parterna att särskilt avtala om betalningstider som överstiger 60 kalenderdagar, dock under förutsättning att en sådan förlängning inte är grovt oskälig gentemot borgenären.
- (14) För att skapa enhetlighet i unionslagstiftningen bör definitionen av upphandlande myndigheter i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ⁽²⁾, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ⁽³⁾ gälla i detta direktiv.
- (15) Lagstadgad ränta vid sen betalning bör beräknas per dag som enkel ränta, i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister ⁽⁴⁾.
- (16) Detta direktiv bör inte tvinga en borgenär att begära ränta för sen betalning. Direktivet bör medge att en borgenär vid sen betalning tar ut ränta vid sen betalning utan någon föregående betalningspåminnelse eller annat liknande meddelande till gäldenären om dennes betalningsskyldighet.
- (17) En gäldenärs betalning bör anses vara sen med avseende på möjligheten att utkräva ränta vid sen betalning när borgenären inte förfogar över det förfallna beloppet på förfalldagen, under förutsättning att borgenären fullgjort sina lagstadgade och avtalsenliga skyldigheter.

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁴⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (18) En faktura innebär början på en begäran om betalning och är en viktig handling i transaktionskedjan för tillhandahållande av varor och tjänster, bland annat för att bestämma betalningsfristen. För de syften som avses i detta direktiv bör medlemsstaterna främja system som ger rättssäkerhet när det gäller det exakta datumet för gäldenärens mottagande av fakturor, inbegripet på området för elektronisk fakturering, där mottagandet av fakturor kan generera elektroniska belägg och som delvis skulle kunna omfattas av bestämmelserna om fakturering i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾.
- (19) Borgenären måste få skälig ersättning för sina indrivningskostnader till följd av sena betalningar för att motverka sena betalningar. Indrivningskostnaderna bör också omfatta indrivning av administrativa kostnader och ersättning för interna kostnader till följd av sena betalningar, för vilka detta direktiv bör fastställa ett minsta fast belopp som får kumuleras med räntan vid sen betalning. Syftet med ersättning i form av ett fast belopp bör vara att begränsa de administrativa och interna kostnaderna i samband med indrivning. Ersättning för indrivningskostnader bör fastställas utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser enligt vilka en nationell domstol får bevilja borgenären ersättning för annan skada avseende gäldenärens betalningsförsening.
- (20) Förutom rätt till betalning av ett fast belopp för interna indrivningskostnader bör borgenären också ha rätt till ersättning för övriga indrivningskostnader som orsakats av gäldenärens sena betalning. Sådana kostnader bör särskilt inkludera de kostnader som borgenären har för att anlita en advokat eller en indrivningsbyrå.
- (21) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa fasta belopp för ersättning av indrivningskostnader som är högre och därför fördelaktigare för borgenären eller att höja dessa belopp, exempelvis för att ta hänsyn till inflationen.
- (22) Detta direktiv bör inte hindra betalning genom avbetalning eller delbetalning. Varje avbetalning eller delbetalning bör emellertid betalas enligt de överenskomna villkoren och omfattas av de bestämmelser om sena betalningar som fastställs i detta direktiv.
- (23) I regel har offentliga myndigheter mindre finansieringsproblem eftersom de har säkrare, mer förutsebara och mer kontinuerliga intäkter än företag. Dessutom kan många offentliga myndigheter få finansiering på bättre villkor än företag. Samtidigt är offentliga myndigheter inte lika beroende som företag av att bygga upp stabila affärsförbindelser för att uppnå sina mål. Offentliga myndigheters långa betalningstider och sena betalningar för varor och tjänster leder till omotiverade kostnader för företag. Det är därför lämpligt att särskilda bestämmelser införs för handelstransaktioner som rör tillhandahållande av varor eller tjänster från företag till offentliga myndigheter, i vilka särskilt betalningstider fastställs som i normalfallet inte överstiger 30 kalenderdagar, om inte annat uttryckligen fastställts i avtalet och under förutsättning av att det är objektivt motiverat mot bakgrund av avtalets särskilda karaktär eller inslag och inte i något fall överstiger 60 kalenderdagar.
- (24) Hänsyn bör emellertid tas till den särskilda situationen för offentliga myndigheter som bedriver verksamhet av industriell eller kommersiell natur genom att erbjuda varor eller tjänster på marknaden som ett offentligt företag. Medlemsstaterna bör för detta syfte tillåtas, under vissa villkor, att förlänga den lagstadgade betalningstiden upp till högst 60 kalenderdagar.
- (25) En särskild anledning till oro i samband med sena betalningar är situationen för tjänster på hälso- och sjukvårdsområdet i ett stort antal medlemsstater. Hälso- och sjukvårdssystemen, som utgör en grundläggande del av Europas sociala infrastruktur, är ofta tvungna att sammanjämka individuella behov med tillgängliga finanser när Europas befolkning åldras, förväntningarna ökar och den medicinska utvecklingen går framåt. Alla system måste klara av utmaningen att prioritera hälso- och sjukvården så att jämvikt uppnås mellan varje enskild patients behov och de ekonomiska resurser som finns tillgängliga. Det bör därför vara möjligt för medlemsstaterna att ge offentliga organ som tillhandahåller hälso- och sjukvård viss flexibilitet när det gäller att uppfylla deras åtaganden. Medlemsstaterna bör för detta syfte tillåtas, under vissa villkor, att förlänga den lagstadgade betalningstiden till högst 60 kalenderdagar. Medlemsstaterna bör dock göra allt de kan för att se till att betalningar inom hälso- och sjukvårdssektorn görs inom de lagstadgade betalningstiderna.
- (26) För att inte äventyra uppnåendet av målet för detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att den längsta tid som ett förfarande för godkännande eller kontroll kan pågå vid handelstransaktioner, som en allmän regel, inte överskrider 30 kalenderdagar. Trots detta bör ett kontrollförfarande kunna pågå längre än 30 kalenderdagar, exempelvis i fråga om särskilt komplexa avtal, när det uttryckligen fastställts i avtalsvillkoren eller i anbudshandlingar och om det inte är grovt oskäligt gentemot borgenären.
- (27) Unionens institutioner befinner sig i ungefär samma situation som medlemsstaternas offentliga myndigheter i fråga om deras finansiering och affärsförbindelser. I rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽²⁾ anges att kontroll, godkännande och utbetalning av de utgifter som unionens institutioner har ska utföras inom den frist som

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

- anges i dess genomförandebestämmelser. Dessa genomförandebestämmelser anges för närvarande i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, och i dem anges under vilka omständigheter borgenärer som betalas sent är berättigade att motta dröjsmålsräntor. I samband med den pågående översynen av dessa förordningar bör man se till att de längsta gränserna för betalningstider för unionens institutioner rättas efter de lagstadgade tider som gäller för offentliga myndigheter i enlighet med detta direktiv.
- (28) Detta direktiv bör förbjuda missbruk av avtalsfriheten till borgenärens nackdel. Följaktligen ska ett avtalsvillkor eller ett bruk som rör tidpunkt eller period för betalning, räntesats för ränta vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader, som inte kan motiveras på grundval av de avtalsvillkor som gäldenären beviljats, eller om syftet med ett avtalsvillkor eller bruk i huvudsak är att förse gäldenären med ytterligare likviditet på bekostnad av borgenären, anses utgöra sådant missbruk. I detta syfte och i enlighet med det akademiska utkastet till gemensam referensram bör varje avtalsvillkor eller bruk som i hög grad avviker från gott handelsbruk och som är i strid med god tro och god sed anses vara oskäligt gentemot borgenären. Framför allt bör ett fullständigt undantag från rätten att ta ut ränta alltid anses som grovt oskäligt och undantag från rätten till ersättning för indrivningskostnader bör presumeras vara grovt oskäligt. Detta direktiv bör inte påverka nationella bestämmelser som gäller det sätt på vilket avtal ingås eller som reglerar giltighet av avtalsvillkor som är oskäliga mot gäldenären.
- (29) I samband med förstärkta åtgärder för att undvika missbruk av den fria avtalsrätten till nackdel för borgenärerna bör organisationer som officiellt erkänts som företrädare för företag, eller organisationer som har ett legitimt intresse i att företräda företag, kunna vidta rättsliga åtgärder vid domstolar eller vid administrativa myndigheter i syfte att hindra fortsatt tillämpning av avtalsvillkor eller bruk som är grovt oskäliga gentemot borgenären.
- (30) För att bidra till att målet för detta direktiv uppnås bör medlemsstaterna främja gott handelsbruk, inbegripet genom att uppmuntra offentliggörandet av en förteckning över snabba betalare.
- (31) Man bör se till att borgenärerna kan göra gällande en klausul om återtagandeförbehåll på ett icke-diskriminerande sätt inom hela unionen om återtagandeförbehållet är giltigt enligt de tillämpliga nationella bestämmelser som ska tillämpas på grundval av internationell privaträtt.
- (32) I detta direktiv ges enbart en definition av uttrycket exekutionstitel, men de olika förfarandena för verkställighet av en sådan titel och villkoren för att inställa eller förordna om uppskov med verkställigheten av en sådan titel bör inte regleras.
- (33) Konsekvenserna av sena betalningar kan endast verka avskräckande om de är förenade med indrivningsförfaranden som är snabba och effektiva för borgenären. I enlighet med icke-diskrimineringsprincipen i artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör dessa förfaranden vara tillgängliga för alla borgenärer som är etablerade i unionen.
- (34) För att underlätta att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs bör medlemsstaterna uppmuntra till användning av medling eller andra alternativa tvistlösningsmetoder. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttsens område ⁽²⁾ fastställs redan en ram för medlings-system på unionsnivå, särskilt för gränsöverskridande tvister, utan att hindra dess tillämpning på interna medlingsförfaranden. Medlemsstaterna bör också uppmuntra berörda parter att utarbeta frivilliga uppförandekoder, som framför allt ska syfta till att bidra till genomförandet av detta direktiv.
- (35) Det är nödvändigt att se till att indrivningsförfarandet avseende obestridda fordringar i samband med sena betalningar vid handelstransaktioner avslutas snabbt, inbegripet genom ett påskyndat förfarande och oavsett skuldens storlek.
- (36) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att bekämpa sena betalningar på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av direktivets omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2000/35/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det direktivet.
- (38) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av direktiv 2000/35/EG.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 136, 24.5.2008, s. 3.

(39) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller, som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta direktiv är att bekämpa sena betalningar vid handelstransaktioner, för att se till att den inre marknaden fungerar väl och därigenom främja företagens, särskilt de små och medelstora företagens, konkurrenskraft.

2. Detta direktiv ska gälla alla betalningar som görs som ersättning vid handelstransaktioner.

3. Medlemsstaterna får undanta skulder som är föremål för ett insolvensförfarande mot gäldenären, inklusive förfaranden som syftar till omstrukturering av skulder.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *handelstransaktioner*: transaktioner mellan företag eller mellan företag och offentliga myndigheter som leder till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning,
2. *offentlig myndighet*: varje upphandlande myndighet enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2004/17/EG och i artikel 1.9 i direktiv 2004/18/EG, oavsett upphandlingens föremål eller värde,
3. *företag*: varje organisation, utom en offentlig myndighet, som handlar inom sin oberoende ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet, även om den verksamheten bedrivs av en ensam person,
4. *sen betalning*: betalning som inte skett inom den avtalsenliga eller lagstadgade tidsfristen för betalning och där de villkor som fastställts i artikel 3.1 eller 4.1 har uppfyllts,
5. *ränta vid sen betalning*: lagstadgad ränta vid sen betalning eller ränta till en räntesats som är avtalad mellan företag, om inte annat följer av artikel 7,
6. *lagstadgad ränta vid sen betalning*: enkel ränta vid sen betalning enligt en räntesats som motsvarar summan av referensräntan och minst åtta procentenheter,
7. *referensränta*: en av följande räntor:
 - a) för en medlemsstat som har euron som valuta, antingen
 - i) den räntesats som Europeiska centralbanken använde för sina senaste huvudsakliga refinansieringstransaktioner, eller

ii) den marginalränta som är resultatet av förfaranden med rörlig refinansieringsränta vid Europeiska centralbankens senaste huvudsakliga refinansieringstransaktioner,

b) för en medlemsstat vars valuta inte är euro, den motsvarande ränta som fastställs av medlemsstatens centralbank,

8. *förfallet belopp*: det kapitalbelopp som skulle ha betalats inom den avtalsenliga eller lagstadgade betalningstiden, inbegripet tillämpliga skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som specificeras i fakturan eller i en likvärdig begäran om betalning,

9. *återtagandeförbehåll*: avtalsbestämmelse på grundval av vilken säljaren behåller äganderätten till de berörda varorna tills full betalning erlagts,

10. *exekutionstitel*: beslut, dom eller utslag om betalning som meddelas av en domstol eller annan behörig myndighet, även sådana som är interimistiskt verkställbara, antingen för omedelbar betalning eller betalning genom avbetalningar och som gör det möjligt för borgenären att erhålla betalning för sin fordran av gäldenären genom verkställighet.

Artikel 3

Transaktioner mellan företag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenären, vid handelstransaktioner mellan företag, är berättigad till ränta vid sen betalning utan att det krävs en påminnelse om följande villkor är uppfyllda:

a) Borgenären har fullgjort sina avtalsenliga och lagstadgade skyldigheter.

b) Borgenären har inte mottagit det förfallna beloppet i tid, under förutsättning att gäldenären inte är ansvarig för dröjsmålet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den tillämpliga referensräntan

a) för det berörda årets första sex månader är den räntesats som gällde den 1 januari det året,

b) för det berörda årets sista sex månader är den räntesats som gällde den 1 juli det året.

3. Om villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska medlemsstaterna säkerställa

a) att borgenären är berättigad till ränta vid sen betalning från dagen efter den förfallodag eller den betalningsperiod som fastställs i avtalet,

b) att, om förfallodagen eller betalningsperioden inte fastställs i avtalet, borgenären är berättigad till ränta vid sen betalning vid utgången av någon av följande tidsfrister:

i) 30 kalenderdagar efter den dag då gäldenären mottog fakturan eller en likvärdig begäran om betalning.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

- ii) Om det råder osäkerhet om dagen för mottagande av fakturan eller en likvärdig begäran om betalning, 30 kalenderdagar efter dagen för mottagande av varorna eller tjänsterna.
 - iii) Om gäldenären mottar fakturan eller en likvärdig begäran om betalning tidigare än varorna eller tjänsterna, 30 kalenderdagar efter dagen för mottagande av varorna eller tjänsterna.
 - iv) Om ett förfarande för godkännande eller kontroll, genom vilket varornas eller tjänsternas överensstämmelse med avtalet ska beläggas, föreskrivs i lag eller i avtalet och om gäldenären mottar fakturan eller en likvärdig begäran om betalning tidigare eller den dag då godkännandet eller kontrollen sker, 30 kalenderdagar efter den dagen.
4. Om det föreskrivs ett förfarande för godkännande eller kontroll, genom vilket varornas eller tjänsternas överensstämmelse med avtalet ska beläggas, ska medlemsstaterna säkerställa att det förfarandet inte pågår längre än 30 kalenderdagar från dagen för mottagande av varorna eller tjänsterna, om inte annat uttryckligen fastställs i avtalet och under förutsättning att det inte är grovt oskäligt gentemot borgenären i den mening som avses i artikel 7.
5. Medlemsstaterna ska se till att den betalningsperiod som fastställs i avtalet inte överstiger 60 kalenderdagar, om inte annat uttryckligen fastställs i avtalet och under förutsättning att det inte är grovt oskäligt gentemot borgenären i den mening som avses i artikel 7.

Artikel 4

Transaktioner mellan företag och offentliga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenären vid handelstransaktioner, där gäldenären är en offentlig myndighet, utan att det krävs en påminnelse har rätt till lagstadgad ränta vid sen betalning vid utgången av den period som anges i punkterna 3, 4 eller 6, om följande villkor uppfylls:
- a) Borgenären har fullgjort sina avtalsenliga och lagstadgade skyldigheter.
 - b) Borgenären har inte mottagit det förfallna beloppet i tid, under förutsättning att gäldenären inte är ansvarig för dröjsmålet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den tillämpliga referensräntan
- a) för det berörda årets första sex månader är den räntesats som gällde den 1 januari det året,
 - b) för det berörda årets sista sex månader är den räntesats som gällde den 1 juli det året.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa vid handelstransaktioner där gäldenären är en offentlig myndighet att
- a) betalningsperioden inte överskrider någon av följande tidsfrister:
 - i) 30 kalenderdagar efter den dag då gäldenären mottog fakturan eller en likvärdig begäran om betalning,

- ii) om det råder osäkerhet om dagen för mottagande av fakturan eller en likvärdig begäran om betalning, 30 kalenderdagar efter mottagandet av varorna eller tjänsterna,
 - iii) om gäldenären mottar fakturan eller en likvärdig begäran om betalning tidigare än varorna eller tjänsterna, 30 kalenderdagar efter dagen för mottagande av varorna eller tjänsterna,
 - iv) om ett förfarande för godkännande eller kontroll, genom vilket varornas eller tjänsternas överensstämmelse med avtalet ska konstateras, föreskrivs i lag eller i avtalet och om gäldenären mottar fakturan eller en likvärdig begäran om betalning tidigare eller den dag då godkännandet eller kontrollen sker, 30 kalenderdagar efter den dagen,
- b) dagen för mottagande av fakturan inte blir föremål för något avtalsvillkor mellan gäldenär och borgenär.
4. Medlemsstaterna får förlänga de tidsgränser som avses i punkt 3 a så att de uppgår till högst 60 kalenderdagar för:
- a) varje offentlig myndighet som bedriver ekonomisk verksamhet av industriell eller kommersiell natur genom att erbjuda varor eller tjänster på marknaden och som, i sin egenskap av offentligt företag, omfattas av de insynskrav som fastställs i kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet ⁽¹⁾,
 - b) offentliga organ som tillhandahåller hälso- och sjukvård och som är vederbörligen erkända för det ändamålet.

Om en medlemsstat beslutar att förlänga tidsfristerna i enlighet med denna punkt ska den överlämna en rapport om en sådan förlängning till kommissionen senast den 16 mars 2018.

På grundval av detta ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet i vilken den anger vilka medlemsstater som förlängt tidsfristerna i enlighet med denna punkt och i vilken konsekvenserna för den inre marknadens funktions sätt tas upp, särskilt för de små och medelstora företagen. Rapporten ska åtföljas av lämpliga förslag.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det förfarande för godkännande eller kontroll som avses i punkt 3 a iv inte pågår längre än 30 kalenderdagar från dagen för mottagande av varorna eller tjänsterna, om inte annat uttryckligen fastställs i avtalet eller anbudshandlingarna och under förutsättning att det inte är grovt oskäligt gentemot borgenären i den mening som avses i artikel 7.

⁽¹⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att den betalningsperiod som fastställs i avtalet inte överstiger de tidsgränser som anges i punkt 3, om inte annat uttryckligen överenskommit i avtalet och under förutsättning att det objektivt sett är motiverat mot bakgrund av avtalets särskilda karaktär eller inslag och att betalningstiden under inga omständigheter överstiger 60 kalenderdagar.

Artikel 5

Betalningsplaner

Detta direktiv ska inte påverka parternas möjligheter att, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tillämplig nationell rätt, avtala om betalningsplaner för avbetalningar. Då någon av avbetalningarna inte görs före det överenskomna datumet, ska ränta och ersättning som föreskrivs i detta direktiv beräknas endast på grundval av de belopp som förfallit.

Artikel 6

Ersättning för indrivningskostnader

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenären, om ränta vid sen betalning ska utgå vid handelstransaktioner i enlighet med artikel 3 eller 4, har rätt till minst ett fast belopp om 40 EUR av gäldenären.

2. Medlemsstaterna ska se till att det fasta belopp som avses i punkt 1 är betalbart utan att det krävs en påminnelse och som ersättning för borgenärens egna indrivningskostnader.

3. Borgenären ska ha rätt att utöver det fasta belopp som anges i punkt 1 få skälig ersättning från gäldenären för alla indrivningskostnader som överskrider detta fasta belopp och som uppkommit till följd av gäldenärens sena betalning. Detta kan omfatta bland annat kostnader som uppkommit på grund av att en jurist eller en indrivningsbyrå anlåtats.

Artikel 7

Oskäliga avtalsvillkor och bruk

1. Medlemsstaterna ska se till att ett avtalsvillkor eller ett bruk om tidpunkt eller period för betalning, räntesats för ränta vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader antingen inte är verkställbart eller ger upphov till skadeståndskrav om det är grovt oskäligt mot borgenären.

När det fastställs om ett avtalsvillkor eller ett bruk är grovt oskäligt mot borgenären, på ett sätt som avses i första stycket, ska alla omständigheter i fallet beaktas, inklusive:

- a) varje kraftig avvikelse från gott handelsbruk som strider mot god tro och god sed,
- b) produktens eller tjänsternas beskaffenhet, samt

c) om gäldenären har något objektivt skäl för att avvika från den lagstadgade räntesatsen för ränta vid sen betalning, från den betalningsperiod som anges i artikel 3.5, artikel 4.3 a, 4.4 och 4.6 eller från det fasta belopp som avses i artikel 6.1.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska ett avtalsvillkor eller ett bruk om att ränta vid sen betalning inte får tas ut anses som grovt oskäligt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska ett avtalsvillkor eller ett bruk om att ersättning för indrivningskostnader i enlighet med artikel 6 inte får tas ut presumeras vara grovt oskäligt.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i borgenärens och konkurrenters intresse finns lämpliga och effektiva medel för att förhindra fortsatt tillämpning av avtalsvillkor och bruk som är grovt oskäliga i den mening som avses i punkt 1.

5. De medel som avses i punkt 4 ska omfatta bestämmelser med vars hjälp organisationer som officiellt erkänts som företrädare för företag, eller organisationer som har ett legitimt intresse i att företräda företaget, kan vidta rättsliga åtgärder i enlighet med den tillämpliga nationella lagstiftningen vid domstolar eller vid behöriga administrativa myndigheter på grundval av att avtalsvillkor eller bruk är grovt oskäliga i den mening som avses i punkt 1, så att de kan vidta lämpliga och effektiva åtgärder för att förhindra fortsatt tillämpning av sådana villkor.

Artikel 8

Insyn och information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa insyn avseende de rättigheter och skyldigheter som följer av detta direktiv, inbegripet genom att offentliggöra den gällande räntesatsen för den lagstadgade räntan vid sen betalning.

2. Kommissionen ska på Internet offentliggöra uppgifter om de aktuella lagstadgade räntesatser som gäller i alla medlemsstater vid sen betalning vid handelstransaktioner.

3. Medlemsstaterna ska vid behov använda sig av facktidsskrifter, informationskampanjer eller andra lämpliga metoder för att höja medvetenheten om påföljder vid sen betalning bland företag.

4. Medlemsstaterna får uppmuntra upprättandet av uppförandekoder för snabba betalningar, med tydliga betalningsfrister och ett lämpligt förfarande för de betalningar som är föremål för tvist, eller andra åtgärder för att ta itu med den viktiga fråga som sena betalningar utgör och bidra till en kultur med snabba betalningar som främjar detta direktivs syfte.

*Artikel 9***Återtagandeförbehåll**

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med de nationella bestämmelser som är tillämpliga på grundval av internationell privaträtt föreskriva att säljaren behåller rätten till varorna tills full betalning erlagts om köparen och säljaren uttryckligen avtalat om ett återtagandeförbehåll innan varorna levererades.
2. Medlemsstaterna får anta eller bibehålla bestämmelser om delbetalningar som köparen redan erlagt.

*Artikel 10***Indrivning av obestridda fordringar**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en exekutionstitel, inbegripet genom ett påskyndat förfarande och oavsett skuldens storlek, normalt kan erhållas inom 90 kalenderdagar från den dag då borgenären väckte talan eller gav in en ansökan vid domstol eller annan behörig myndighet, under förutsättning att gäldenären inte bestrider skulden eller invänder mot delar av förfarandet. Medlemsstaterna ska fullgöra denna skyldighet i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar.
2. Enligt nationella lagar och andra författningar ska samma villkor gälla för alla borgenärer som är etablerade i unionen.
3. Vid beräkning av den tidsfrist som avses i punkt 1 ska följande inte beaktas:
 - a) Tidsfristerna för delgivning av handlingar.
 - b) Eventuella förseningar som orsakats av borgenären, t.ex. den tid som ägnas åt att korrigera ansökningar.
4. Denna artikel ska inte påverka bestämmelserna i förordning (EG) nr 1896/2006.

*Artikel 11***Rapportering**

Senast den 16 mars 2016 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv. Rapporten ska åtföljas av lämpliga förslag.

*Artikel 12***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–8 och 10 senast den 16 mars 2013. De ska genast översända kommissionen texten av dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska medlemsstaterna själva utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna får behålla eller sätta i kraft bestämmelser som är mer gynnsamma för borgenären än de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

4. Vid införlivandet av detta direktiv får medlemsstaterna avgöra huruvida avtal som slutits före den 16 mars 2013 ska undantas.

*Artikel 13***Upphävande**

Direktiv 2000/35/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 16 mars 2013, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristen för dess införlivande med nationell lagstiftning och dess tillämpning. Direktivet ska emellertid fortsätta att tillämpas på avtal som ingåtts före det datumet på vilka detta direktiv inte tillämpas enligt artikel 12.4.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen som anges i bilagan.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 15***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 februari 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar

MARTONYI J.
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Direktiv 2000/35/EG	Detta direktiv
—	Artikel 1.1
Artikel 1	Artikel 1.2
Artikel 2.1 första stycket	Artikel 2.1
Artikel 2.1 andra stycket	Artikel 2.2
Artikel 2.1 tredje stycket	Artikel 2.3
Artikel 2.2	Artikel 2.4
—	Artikel 2.5
—	Artikel 2.6
—	Artikel 2.7 inledningen
—	Artikel 2.8
Artikel 2.3	Artikel 2.9
Artikel 2.4	Artikel 2.7 a
Artikel 2.5	Artikel 2.10
Artikel 3.1 a	Artikel 3.3 a
Artikel 3.1 b inledningen	Artikel 3.3 b inledningen
Artikel 3.1 b i	Artikel 3.3 b i
Artikel 3.1 b ii	Artikel 3.3 b ii
Artikel 3.1 b iii	Artikel 3.3 b iii
Artikel 3.1 b iv	Artikel 3.3 b iv
—	Artikel 3.4
—	Artikel 3.5
Artikel 3.1 c	Artikel 3.1
Artikel 3.1 d första och tredje meningen	—
Artikel 3.1 d andra meningen	Artikel 2.7 b
—	Artikel 3.2
—	Artikel 4
—	Artikel 5
—	Artikel 6.1
—	Artikel 6.2
Artikel 3.1 e	Artikel 6.3

Direktiv 2000/35/EG	Detta direktiv
Artikel 3.2	—
Artikel 3.3	Artikel 7.1
—	Artikel 7.2
—	Artikel 7.3
Artikel 3.4	Artikel 7.4
Artikel 3.5	Artikel 7.5
—	Artikel 8
Artikel 4	Artikel 9
Artikel 5.1, 5.2 och 5.3	Artikel 10.1, 10.2 och 10.3
Artikel 5.4	—
—	Artikel 10.4
—	Artikel 11
Artikel 6.1	—
—	Artikel 12.1
Artikel 6.2	Artikel 12.3
Artikel 6.3	Artikel 1.3
Artikel 6.4	Artikel 12.2
Artikel 6.5	—
—	Artikel 12.4
—	Artikel 13
Artikel 7	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 15
—	Bilaga

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 165/2011

av den 22 februari 2011

om avdrag från vissa makrillkvoter som tilldelats Spanien för 2011 och efterföljande år till följd av överfiske under 2010

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006⁽¹⁾, särskilt artikel 105.1 och 105.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EU) nr 53/2010⁽²⁾ och rådets förordning (EU) nr 57/2011⁽³⁾ tilldelades Spanien en fiskekvot för makrill i zon VIIIc, IX och X, EU-vatten i CECAF 34.1.1 för 2010 respektive 2011.
- (2) Fiskekvoten för makrill 2010 minskades till följd av utbyten som Spanien gjort med Frankrike och Portugal, i enlighet med artikel 20.5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken⁽⁴⁾.
- (3) Kommissionen upptäckte motstridiga uppgifter i de spanska uppgifterna om makrillfiske 2010 genom att dubbelkontrollera dessa uppgifter, eftersom de hade registrerats och rapporterats vid olika skeden i värdekedjan, från fångst till första försäljning. De motstridiga uppgifterna bekräftades vidare genom att flera granskningar, verifikationer och inspektioner genomfördes i Spanien i enlighet med förordning (EG) nr 1224/2009. De bevis som samlades in i samband med undersökningen gör det

möjligt för kommissionen att fastställa att denna medlemsstat har överskridit sin makrillkvot för 2010 med 19 621 ton.

- (4) När kommissionen konstaterar att en medlemsstat har överskridit tilldelade fångstkvoter ska den i enlighet med artikel 105.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 göra avdrag från den medlemsstatens framtida fångstkvoter.
- (5) I artikel 105.2 i förordning (EG) nr 1224/2009 föreskrivs att avdrag från fångstkvoter ska göras under det kommande året eller åren genom att man använder vissa multiplikationsfaktorer som anges i den punkten.
- (6) De avdrag som ska göras för överfiske 2010 är högre än den kvot som Spanien tilldelats för det berörda beståndet för 2011.
- (7) Makrillbeståndet ligger för närvarande inom säkra biologiska gränser och av vetenskapliga utlåtanden framgår att det är troligt att det förblir så inom överskådlig framtid. En omedelbar och fullständig tillämpning av avdraget från den spanska makrillkvoten för 2011 skulle leda till att detta fiske helt stoppades under 2011. Med tanke på de särskilda omständigheterna i detta fall skulle ett sådant stopp troligen medföra allvarliga risker för oproportionerliga socioekonomiska följder för både den berörda fiskesektorn och den därmed förbundna beredningsindustrin. På det hela taget, och med beaktande av den gemensamma fiskeripolitiken, är det lämpligt att i detta speciella fall göra de avdrag som krävs för att ersätta det överfiske som skett under en femårsperiod, mellan 2011 och 2015, och om så behövs, göra eventuella resterande avdrag från den makrillkvot som tilldelats för de direkt därpå följande åren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den fiskekvot för makrill (*Scomber scombrus*) i zon VIIIc, IX och X, EU-vatten i CECAF 34.1.1 som tilldelats Spanien för 2011 genom förordning (EU) nr 57/2011 ska minskas i enlighet med bilagan.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 21, 26.1.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24, 27.1.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

Artikel 2

Den fiskekvot för makrill (*Scomber scombrus*) i zon VIIIc, IX och X, EU-vatten i CECAF 34.1.1 som kan tilldelas Spanien mellan åren 2012 och 2015 och, i tillämpliga fall, fiskekvoten för samma bestånd som kan tilldelas Spanien under efterföljande år ska minska i enlighet med bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Bestånd	Ursprunglig kvot 2010	Anpassad kvot 2010	Fastställda fångster 2010	Skillnad kvoter-fångster (överfiske)	Multiplikationsfaktor enligt artikel 105.2 i förordning (EG) nr 1224/2009 (överfiske * 2)	Avdrag 2011	Avdrag 2012	Avdrag 2013	Avdrag 2014	Avdrag 2014 och i tillämpliga fall, efterföljande år
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	- 19 621 (79,7 % av 2010 års kvot)	- 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 166/2011**av den 22 februari 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
	ZZ	61,1
0805 20 10	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
	ZZ	117,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
	TR	55,0
	ZZ	77,7
	ZZ	77,7
0805 50 10	EG	68,7
	MA	46,8
	TR	55,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
	US	127,3
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
	ZA	102,6
	ZZ	98,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 februari 2011

om fastställande av EU-täckande prestationsmål och gränsvärden för varning för tillhandahållandet av flygtrafiktjänster för åren 2012 till 2014

(Text av betydelse för EES)

(2011/121/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

och lades fram den 2 augusti 2010 för samråd med intressenterna enligt artikel 9.1 i förordning (EU) nr 691/2010.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet (ramförordning)⁽¹⁾, särskilt artikel 11.1, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EU) 691/2010 av den 29 juli 2010 om ett prestationssystem för flygtrafiktjänster och nätverksfunktioner och om ändring av förordning (EG) nr 2096/2005 om gemensamma krav ifråga om tillhandahållande av flygtrafiktjänster⁽²⁾ föreskrivs att kommissionens ska anta EU-täckande prestationsmål.
- (2) Den 27 maj 2010 höll kommissionen ett samråd om tillvägagångssätt och förfaranden för att fastställa EU-täckande prestationsmål tillsammans med alla intressenter i artikel 10.3 i förordning (EG) nr 549/2004.
- (3) I enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 691/2010 utsågs den 29 juli 2010 ett organ för prestationsgranskning för att bistå kommissionen vid prestationssystemets genomförande.
- (4) Förslag till EU-täckande prestationsmål förbereddes av prestationsgranskningsorganet i samarbete med Easa

- (5) Prestationsgranskningsorganets förslag till EU-täckande prestationsmål för miljö, kapacitet och kostnadseffektivitet har stämts av med Easa för att säkerställa att de överensstämmer med de övergripande säkerhetsmålen.
- (6) Den 27 september 2010 överlämnade prestationsgranskningsorganet rekommendationer till kommissionen om EU-täckande prestationsmål för perioden 2010–2014 i en rapport där det för samtliga rekommendationer beskrevs vilka antaganden och logiska förutsättningar som använts för att fastställa målen. I rapportens bilagor fanns ett samrådsdokument som sammanfattar samrådsprocessen samt ett dokument med svar på kommentarer som visar hur dessa beaktades i utarbetandet av rekommendationerna till kommissionen.
- (7) De EU-täckande prestationsmålen baseras på den information som fanns tillgänglig för kommissionen och prestationsgranskningsorganet fram till den 24 november 2010. Enligt de prognoser som medlemsstaterna lämnat till kommissionen och Eurocontrol i enlighet med föreskrifterna i kommissionens förordning (EG) nr 1794/2006⁽³⁾, kommer det genomsnittliga EU-täckande enhetspriset för undervägstjänst att vara 55,91 euro år 2014 (uttryckt i reala termer, euro 2009), med ett genomsnittligt årsvärde på 58,38 euro år 2012 och 59,56 euro år 2013. Värdena är angivna med hänsyn till Eurocontrols senast planerade kostnader, inbegripet ett engångsavdrag för medlemsstaterna på 0,69 euro per undervägstjänstenhet under 2011. Med hänsyn till prestationsgranskningsorganets rapport och de effektivitetsförbättringar som kan förväntas till följd av gradvist och samordnat genomförande av alla delar i paketet för ett gemensamt europeiskt luftrum, anser kommissionen att det EU-täckande målet för kostnadseffektivitet kan fastställas på en nivå som är lägre än medlemsstaternas senaste konsoliderade planer.

⁽¹⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 341, 7.12.2006, s. 3.

- (8) Generalplanen för det europeiska nätverket för flygledningstjänst, ett levande dokument som utgör den gemensamt överenskomna vägledning som omfattar både utvecklingen och införandet av Sesar, godkändes av rådet den 30 mars 2009⁽¹⁾. I planen ingår kommissionens politiska vision och strategiska mål för ett gemensamt europeiskt luftrum och dess tekniska pelare inom nyckelområdena säkerhet, miljö, kapacitet och kostnadseffektivitet. Fastställandet av EU-täckande prestationsmål bör anses vara en del i processen för att uppnå dessa mål.
- (9) Under prestationssystemets första referensperiod bör kommissionen, tillsammans med Easa, utvärdera och validera dessa nyckelutförandeindikatorer i syfte att garantera att säkerhetsriskerna blir adekvat identifierade, reducerade och hanterade. Medlemsstaterna bör övervaka och offentliggöra dessa nyckelutförandeindikatorer och kan fastställa överensstämmande mål.
- (10) Enligt skäl 18 och artiklarna 10 och 13 i förordning (EU) nr 691/2010 samt punkt 1.2 i bilaga II och punkt 1 i bilaga III till samma förordning måste prestationsmålen på nationell nivå eller nivån för funktionella luftrumsblock inte nödvändigtvis vara samma som de EU-täckande prestationsmålen, men de ska överensstämma med dessa EU-täckande prestationsmål. Prestationsplanerna på nationell nivå eller nivån för funktionellt luftrumsblock bör återspegla denna överensstämmelse.
- (11) Den bedömning som kommissionen gjort av prestationsplanerna på nationell nivå eller nivån för funktionellt luftrumsblock bör vara global, väga varje mål mot de andra på ett balanserat sätt och ta hänsyn till berättigade kompromisser mellan olika prestationsområden, med beaktande av övergripande säkerhetsmål. Hänsyn bör tas till lokala förhållanden, särskilt för stater som har låga enhetspriser eller som använder den europeiska stödmekanismen, såsom redan genomförda kostnadsminskande åtgärder, planerade kostnader för särskilda program för prestationsförbättring inom tilldelade prestationsområden och specifikationer som inbegriper såväl bra som dåliga resultat. Enligt artikel 13.1 i förordning (EU) nr 691/2010 bör kommissionen tillbörligt beakta hur innehållet kan ha utvecklats mellan tidpunkten då de EU-täckande målen antogs och tidpunkten för utvärdering av prestationsplanen. Bedömningen ska också ta hänsyn till de framsteg som sedan tidpunkten för antagande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1070/2009⁽²⁾ redan gjorts av medlemsstaterna inom de olika nyckelområdena och särskilt inom kostnadseffektivitetsområdet.
- (12) Vid tillämpning av föreskrifterna i förordning (EG) nr 1794/2006 bör medlemsstaterna tillåtas överföra vinster eller förluster som gjorts till och med år 2011.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/320/EG (EUT L 95, 9.4.2009, s. 41).

⁽²⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 34.

- (13) De åtgärder som föreslås i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för det gemensamma luftrummet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

EU-täckande prestationsmål

För den referensperiod för prestation som inleds den 1 januari 2012 och avslutas den 31 december 2014 ska prestationsmålen vara följande:

- Miljömål: en förbättring med upp till 0,75 % av indikatorn för genomsnittlig horisontell flygningseffektivitet under väg under 2014 i jämförelse med situationen 2009.
- Kapacitetsmål: en förbättring av genomsnittliga förseningar i flödesplanering under väg för att nå ett maximum på 0,5 minuter per flygning 2014.
- Kostnadseffektivitetsmål: en minskning av det genomsnittliga enhetspriset fastställt på EU-nivå för undervägstjänst från 59,97 euro 2011 till 53,92 euro 2014 (i reala termer, euro 2009), med genomsnittliga årsvärden på 57,88 euro 2012 och 55,87 euro 2013.

Artikel 2

Gränsvärden

- För alla nyckelutförandeindikatorer som är tillämpbara under prestationsreferensperioden bör gränsvärdet för aktivering av den varningsmekanism som avses i artikel 18 i förordning (EU) 691/2010 vara en avvikelse under ett kalenderår på minst 10 % av den faktiska trafik som registrerats av prestationsgranskningsorganet i förhållande till trafikprognoserna i artikel 3.
- För kostnadseffektivitetsindikatorn bör kostnadsutvecklingens gränsvärde för aktivering av den varningsmekanism som avses i artikel 18 i förordning (EU) 691/2010 vara en avvikelse under ett kalenderår på minst 10 % av den faktiska kostnad på EU-nivå som registrerats av prestationsgranskningsorganet i förhållande till de referensbestämda kostnaderna i artikel 3.

Artikel 3

Antaganden

Artiklarna 1 och 2 i detta beslut grundas på följande antaganden:

- EU-täckande trafikprognoser uttryckta i undervägstjänstenheter: 108 776 000 år 2012, 111 605 000 år 2013 och 114 610 000 år 2014.
- Prognoser för referensbestämda kostnader på EU-nivå (i reala termer, euro 2009): 6 296 000 000 år 2012, 6 234 000 000 år 2013 och 6 179 000 000 år 2014.

*Artikel 4***Översyn av EU-täckande mål**

Enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 691/2010 ska kommissionen besluta att se över de EU-täckande målen i artikel 1 om det före referensperiodens början finns tillräckliga bevis för att ursprungliga data, antaganden och motiveringar som använts för att fastställa de ursprungliga EU-täckande målen inte längre gäller.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Prestationsplaner på nationell

nivå eller på nivån för funktionellt luftrumsblock som antagits efter den 1 januari 2012 ska gälla retroaktivt från och med referensperiodens första dag.

Utfärdat i Bryssel den 21 februari 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV